

mira, a una senzilla qüestió d' amor al pròxim. No aixís, sinó ab molt menos, podria donar-se justiciera solusió a un sens nombre d' iniquitats socials, que venim tolerant y cometent a tot hora tot y diguent-nos ciutadans de nacions civilisades.

Deixant apart *disquicions* filosófiques qu' ens portarian molt lluny, impropies per altra part d' un periódich, interessa fer constar tan sols que tothom té dret a la vida, es a dir tothom té dret a güanyar-se la vida per medi del treball, y que per lo tant, al negar aquet a algú, s' el priva ó se li dificulta el més fonamental de tots els drets. Y aixó es lo que no deuria ser, y aixó es lo que podria evitar-se, ab un petit esforç per part de cada hú, sacrificant-nos, no del tot tan sols d' una mica de lo que la majoria y proporcionalment segons les classes, *distrau* per coses completament inútils ó perjudicials les més de les vegades.

Aqueixes y d' altres consideracions se m' suggerien al fullegar fa poc temps la memoria que la benemérita Junta Municipal de Protecció a l' Infancia y d' extinció de la mendicitat a Figueres, feu circular entre el públic, donant compte de sa gestió durant l' any passat, y afegia; si ab els escasos ingressos que la suscripció voluntaria proporciona a la esmentada Junta logra aqueixa proporcionar als indigents una ben nutritiva sopa dos vegades al dia, quan més podria extendres lo seu camp d' acció si a la llista de donants si continuessin els noms dels molts que hi faltan. Que bonic poguer dir al món enter: mireu. Figueres, la progressiva Figueres, proporciona treball a tots els seus fills aptes desairats per la fortuna; dona aliments y abrics als impedits ó vells; cuida les criatures, nodrint sos cosos, il·luminant llurs intel·ligencies y sembrant idees bones; y el pobre peregrí que vá d' una part a l' altre, y troba aquí un oasis que li permet restaurar ses cansades energies per reprendre la marxa pel desert camí de la seva vida.

L' obra per convertir-ho ab realitat, ja está comensada; falta engrandirla y hermosejarla; cal esperar les voluntats a fi de que ningú deixi de portar-hi el seu concurs y el seu esforç. Per lograr-ho qui més hi sápigua que més hi diga.

A. V.

—El bon botiguer.— Vos que veieu ó miráu les coses per la part extranya que m' en diéu de les faldilles-pantalons?...

—Les faldilles-pantalons son inactuals —exclamá el jove dels cabells llargs— varen morir al seu bateig d'Autenil.

—Gràcies a Deu que coincidim. No podia ésser aquella aberració!... Les dones no han de dur els pantalons... no ho debém permetre els homes!... Com s' entén!

—Bo! Ja no coincidim —respongué'l jove dels cabells llargs— A vos vos fa parlar l' orgull del mascle, del amo, del tirá. Vos no podeu soportar que les vostres dones ostentín aquell atribut de virilitat com si per aquesta simple circumstancia deguessiu sometres al seu albir... Jo hauria combatut les *jupes-culottes*, sino s'haguessin mort per manca d'aire, d' ambient... les hauria combatut per l' inestética de les seves línies. perqu' ens robavan un misteri, ens treien un encís de lo desconegut, que porten els *fruits de carn*, com en deia Maupassant del bell sexe femení.

—Empró—digué'l bon botiguer— que'l més important que la manca de bellesa degué ferir an aquelles multituds que xiulaben i apedregaben les primeres

faldilles-pantalons que sortiren pels carrers de les grans ciutats...

—En vritat, aquelles masses no obeien pas als mateixos sentiments meus—exclamá el jove dels cabells llargs.—Aquelles manifestacions incivils qu' ens fan retornar a la edat mitja no eren degudes ni al bon gust ferit, ni al pudor ultrajant... No s' tractava ni de bellesa, ni de comoditat, ni de decencia... Se tractava purament de rutinarisme, de prejudicis... Recordem-nos que la principal afició dels humans, lo qu' els distingeix especialment dels animals, son les ganas d' imposar les llurs voluntats als altres. La rutina, els prejudicis estan tan inti-

L' HISENDA MUNICIPAL

La reunió del Partit del dissapte passat

La gentada que hi havia era de les que sempre mes se recorden. Hi va haver molta gent que desde les nou fins a les tres de la matinada s' aguantá a peu dret per no quebre en cap dels llocs destinats a seure.

Estaben presents els concejals senyors Pujulá, Antich Verdager Cortada, Pairachs Rovira, Moncanut, Roget Teixidor (Joan), Roig, Vilanova, Quintá, total dotze.

A les nou tocases, el president Senyor Carreras obri la sessió. Després de donar compte de l' estat economic del Centre recomaná als que haguessin de pendre part a la discussió que tinguessin la moderació i el respecte que s' costum en aquella casa. Va observar que molts dels presents no pertaneixien al partit Federal i que se ls hi toleraria la seva presència mentres guardessin absoluta passivitat absteninse de tota mena de manifestació.

Se llegí la sollicitud en la que s' demanava la reunió del Partit pera escoltar dels concejals la explicació dels motius que havien donat lloch a l' augment de impostos.

El senyor Pascal.

El senyor Pascal demana la paraula com a primer firmant de la sollicitud. Fa algunes consideracions de caràcter retrospectiu pera demanar als representants de l' Ajuntament que diguin la causa d' haverse gravat aquelles especies que n' el mes de Juliol les varen deixar intactes. Diserta extensament sobre'l cultiu de les olives i l' elaboració de l' oli pera deduir que ls nous impostos perjudicaran l' industria dels trulls i que mataran el mercat de l' oli.

Am sentides frases parla de les privacions de la classe obrera i exposa duptes sobre la legaiitat dels augmentos.

El senyor Pujulá.

El senyor Pujulá en nom dels representants del Partit en l' Ajuntament comensa invitant a l' auditori a tenir paciencia ja que pensa ser molt extens per que porta el propòsit de donar explicacions molt llargues; explicacions que ja havia ofert donar al partit en una carta dirigida al president molt avants de que fos presentada la sollicitud que encapsala el senyor Pascal. Pe'l Juliol—diu—el propòsit de augmentar els impostos responia al plan de construir 300 metres de cloaca a fi de sanejar un xic la ciutat, que bona falla fa i proporcionar treball durant els mesos d' hivern ane la classe obrera, de les privacions de la quina s' ha dolgut el senyor Pascal

No haventse portat a la práctica aquell presupost, are l' Ajuntament no te diners i els treballadors no tenen feina.

La baixa en la recaudació de Consums, que n' el mes de Juliol no s' podia preveure, ens ha obligat a pensar en nous recursos pera la vida del municipi. Es miri per el costat que s' vulgui, am les actuals lleis, el Consums son l' única font d' ingressos. Una de les causes d' aquesta baixa ha sigut l' acaparament de vi que feren els extrangers i l' augment de preu d' aquesta especie que dona

mament arrelats en nosaltres, qu' aixó de veure una dona ab membres inferiors separats, enlloc de tenirlos-los fosos en un sol bloc com les cariatides, forsosament debia ferir les multituds i per aixó intentaren imposar la llur voluntat verament conservadora.

—Be; si... empró es extrany que a París d'ahont venen tantes coses noves no l' hagin adoptada aquesta moda, perdonant el trasbals qu' imposaba a lo consagrat pel temps.

—A París, amic botiguer, tot ho perdonan menos les faltes al bon gust i a l' elegancia...

X.

lloc a que'l vi de 16 graus el consnmidor el begui de 8 o 9 graus.

	Tocinos de cases particulars.
De l'any 1908 al 1909 es mataren	780
De » 1909 al 1910 »	591
De » 1910 al 1911 »	419

Aixó demostra la crissis.

Nosaltres en l' expectativa de que al acabar la nostra gestió en l' Ajuntament, els concejals nous es trovessin amb un déficit quantió hem volgut tenir el valor civic d' arrostrar la responsabilitat dels augmentos. Fem tot lo que podem. Si un pagés te una mala anyada no se'l pod recriminar perque s' atrassi. El nostre objecte es també evitar que s' entri vi passant-lo com oli.

Notes resumides de les estadístiques que llegí el senyor Pujulá.

EXISTENCIES EN CAIXA EN ELS ULTIMS DEU ANYS

	Pessetes
Any 1904.—Al saldar el presupost d' aquest Ajuntament va arribar a tenir en caixa la quantitat máxima que ha conseguit, que era de.	47.000
Any 195.—Se gastaren en la construcció del Matadero.	27.700
i el presupost se saldá sobrant.	43.000
Any 1906.—Se gastá en el Matadero.	18.000
i el presupost se saldá amb un sobrant de.	3148.0
Any 1907.—En el Matadero se gastaren.	21.700
En l'expropiació d' en Macau Solé i Gimenez es gastaren.	11.148
Se saldá el presupost amb un sobrant de.	15.000
Any 1908.—En expropiació i obertura del carrer de Juan Tuta se gastaren.	8.100
En el Matadero.	1.700
En la Presó nova.	15.000
Sé saldá amb un sobrant de.	26.000
Any 1909.—En la expropiació Vergés i altres s' invertiren.	10.200
En el nou rentadó.	6.300
En la Presó nova.	15.000
Se saldá amb un sobrant de.	17.000
Any 1910.—En l'expropiació Viñas, s' invertiren.	17.100
Presó nova.	15.000
Se saldá amb un sobrant de.	1.500
Resulta que les 47.000 pessetes que existien en caixa l' any 1910 queden reduides a 1500.	
Menos en l' any 1909 tots els altres s' han saldat am perdua.	

Lo que anys enrera s' havia pagat per consums de mes que no s' pagaba al comensar aquest any:

De vi.	10.000 ptes.
De farines.	16.000 »

Total. 26.000 ptes.

Lo que importarán de mes els nous impostos:

De vi.	10.000 ptes.
De les altres especies.	6.500 »

Total. 16.500 ptes.

Es pagarà de menos de lo qu' es pagaba en altres anys d' aquest deseni 9.500 pessetes, que's pagaban de mes en el pá.

Recaudació per materials de construcció

Anys.	1906	1907	1908	1909	1910
Pessetes.	718	896	1378	1064	896

El senyor Pascal.

Torna a parlar el senyor Pascal, fa esment de les moltes pagues que ha sen-

tit llegir, extenent-se en llargues consideracions sobre l' obra dels Ajuntaments, referint-se mes especlalment a la gestió d' anys anteriors que a la del actual, com per exemple haver fet tantes obres en aquella part del matadero. Declara que s' han de fer estalvis, que les expropiacions de terrenos no donen pas pá als obrers. Acaba dient que s' ha d' insistir en demanar al Ajuntament que retiri els nous augmentos.

El senyor Pujulá

Rectifica el senyor Pujulá: Diu que'l senyor Pascal no ha pas demostrat que'ls datos llegits siguin faltats de raó; que tocant la nota halagadora de no pagar ja ningú analisa res més. Se declara d'acort amb el senyor Pascal en considerar que s' han fet masses obres en la part del matadero, pro aixó es obra molt i molt anterior a l' actual Ajuntament, que s' de la que ara s' tracta. El mercat de l' oli res sufrirá am les noves tarifes, doncs, es una mena de mercat que s' fa sols am mostres sense trasbals de mercaderia. En lo referent als trulls, els inconvenients se resoldrán com se resolen am totes les altres materies, calculant la producció mitja de les olives i diu que no s' explica perque l' oli hagi de tenir mes privilegis que'l vi y altres articles; que'l oli a tot arreu sofreix lo que ara haurá de sufrir a Figueres. Diu que acceptará qualsevol medi de fer diners que se li proposi, mentres sigui posible per la llei i sigui de resultats práctics.

El senyor Pascal.

Torna a parlar el senyor Pascal dient que les expropiacions de terreno s' havien fet per voluntat del Ajuntament. Proposa el nomenament d' una comissió que estudi i el medi de suprimir l' impost de consums.

Un altre ciutadà

Parla un altre ciutadà demanant que no s' gravin articles de primera necessitat; diu que s' podria gravar entre altres, els sucres, els cafés y articles de luxe... El senyor Pujular li observa que ls articles colonials está prohibit gravarlos per les disposicions del Govern, com passa am moltes altres coses que lliguen als Ajuntaments.

El senyor Buixons.

El senyor Buixons se queixa de que ls impostos perjudicaran el negoci de morcades i proposa una comissió pera ajudar al Ajuntament a trovar el matute que alguns creuen que s' fa.

Burots honoraris.

El Sr. Buixons diu que ell se prestaria a descobrir qualsevol acte de matute del qual pogués donar proves, encare que hagués de constituir-se en vigilant. Proposon el nomenament d' una comissió pera estudiar la modificació del impost i senyala'l senyor Bofill com un dels que la podrien compondre.

El Sr. Pujolá ofereix extendre un nomenament de burot honorari al senyor Buixons i al Sr. Bofill a fi de que puguin intervenir amb autorisació. Com sembla qu' el senyor Buivons protesta per entendre malament les paraules del senyor Pujolá, el senyor Bofill intervé dient que'l ministre d' Hisenda es el primer burot del regne.

El senyor Lloveras

Fa us de la paraula el senyor Lloveras, dolguent-se que per una qüestió que en res te que veure am la conducta política dels concejals elegits per el partit, se molesti als nostres dignes correligionaris, com si no fos prou el sacrifici que fan de acceptar y desempenyar carrecs que portan molta feina, disgustos i cap benefici; diu que l' Ajuntament de Figueras se cita com un model de bona administració. Amb aquesta discussió—diu—estem fora del reglament; no's pot entrebancar la gestió dels nostres representants no essent per qüestions que afectin a la moralitat ó a la conducta política. Creu que es arribat el moment de